

Súd: Krajský súd Košice
Spisová značka: 1Co/309/2015
Identifikačné číslo súdneho spisu: 7813203466
Dátum vydania rozhodnutia: 11. 05. 2016
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Ladislav Cakoci
ECLI: ECLI:SK:KSKE:2016:7813203466.2

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Košiciach v senáte zloženom z predsedu senátu JUDr. Ladislava Cakociho a sudcov JUDr. Petra Tutka a JUDr. Slávky Zborovjanovej v právnej veci v právnej veci žalobcu CD Consulting, s.r.o., IČO: 26429705, so sídlom v Prahe 1, Nové Město, Politických vězňů 1272/21, Česká republika, zastúpeného spoločnosťou Fridrich Paľko, s.r.o., IČO: 36864421, so sídlom v Bratislave, Grösslingova 4, proti žalovanej J. H., T.. X.X.XXXX, H. D. M., F. X, o zaplatenie 1 008,13 eura s príslušenstvom, o odvolaní žalobcu proti rozsudku Okresného súdu Rožňava č.k. 8C/450/2013-71 zo dňa 18.11.2014 taktó

rozhodol:

P r i p ú š ť a čiastočné späťvzatie žaloby ohľadne zmenkového úroku nad 0,06 % denne, v tejto zamietavej časti rozsudok z r u š u j e a konanie z a s t a v u j e.

V prevyšujúcom zamietavom výroku rozsudok p o t v r d z u j e.

Žiaden z účastníkov n e m á právo na náhradu trov konania.

o d ô v o d n e n i e :

Napadnutým rozsudkom súd prvého stupňa zaviazal žalovanú zaplatiť žalobcovi zmenkovú sumu 1 008,13 eura so 6 % ročným úrokom od 4.12.2013 do zaplatenia a zmenkovú odmenu vo výške 1/3 % zmenkovej sumy, teda 3,36 eura. V prevyšujúcej časti žalobu zamietol a rozhodol, že žiaden z účastníkov nemá právo na náhradu trov konania.

Rozhodol tak o návrhu na uplatnenie pohľadávky v zmysle čl. 4 ods. 1 Nariadenia Európskeho parlamentu a Rady (ES) č. 861/2007, ktorým sa ustanovuje európske konanie vo veciach s nízkou hodnotou sporu (ďalej len Nariadenie), ktorým sa žalobca domáhal zaplatenia zmenkovej sumy vo výške 1 008,13 eura, zmenkového úroku vo výške 0,25 % denne zo sumy 1 008,13 eura od 11.2.2010 do zaplatenia, 6 % ročného úroku zo zmenkovej sumy 1 008,13 eura od 17.5.2010 do zaplatenia, zmenkovej odmeny vo výške 1/3 % zmenkovej sumy, teda 3,36 eura a náhrady trov konania.

Zo zmenky predloženej žalobcom zistil, že táto bola vystavená žalovanou dňa XX.X.XXXX na zmenkovú sumu 1 008,13 eura a zmenkový úrok bol dojednaný vo výške 0,25 % denne od 11.2.2010. Zmenka bola vystavená D. M. a spoločnosť POHOTOVOSTĚ, s.r.o. ako pôvodný veriteľ previedla zmenku indosamentom (rubopisom) na žalobcu, o čom bol na druhej strane zmenky vykonaný písomný záznam. Tým sa stal majiteľom zmenky žalobca. Zmenka obsahovala všetky zákonom predpokladané náležitosti predpísané ust. § 75 zákona č. 191/1950 Sb. o vlastnej zmenke, okrem údaju o splatnosti. V súvislosti s indosovaním zmenky došlo k situácii, kedy pôvodná zmenka stratila charakter zabezpečovacej zmenky a stala sa zmenkou na platenie. Nebolo však preukázané, že by žalovaná od vystavenia zmenky a ani

po jej indosovaní vznesla nejaké námietky. Z týchto dôvodov posudzoval zmenku a záväzky zo zmenky v zmysle zákona č. 191/1950 Sb. Keďže žalovaná nevzniesla žiadne námietky a zmenková suma nebola doposiaľ uhradená, nárok žalobcu z titulu plnenia zmenkovej sumy súd považoval za dôvodný, vrátane 6 % zákonného ročného úroku a zmenkovej odmeny.

Konštatoval, že žalobcom predložená zmenka je zmenkou na videnie a táto je splatná pri predložení, pričom za predloženie zmenky na platenie sa všeobecne uznáva aj jej uplatnenie na súde. V zmysle § 5 ods. 1 zákona č. 191/1950 Sb. vystaviteľ zmenky ustanovil úrokovanie zmenkovej sumy a úroková miera bola uvedená sadzbou 0,25 % denne, t.j. 91,25 % ročne. Konštatoval, že zmenkový zákon výšku úrokovej miery neupravuje a jej určenie ponecháva na vystaviteľa. V prípade, že zmenkový zákon ako osobitný predpis neobsahuje inú úpravu, platnosť právnych úkonov, t.j. jednotlivých zápisov na zmenke sa spravuje všeobecnými ustanoveniami Občianskeho zákonníka o právnych úkonoch. Pri posudzovaní úrokovej miery v úrokovej doložke na zmenke je preto potrebné vychádzať z ust. § 39 Občianskeho zákonníka a skúmať, či pre neprimeranú výšku úroku nie je právny úkon pre rozpor s dobrými mravmi neplatný. Zmenkový úrok plní funkciu odmeny za poskytnuté peňažné prostriedky, preto jeho výška musí zodpovedať danému účelu. Za primeranú odplatu za poskytnutie peňažných prostriedkov však nie je možné považovať ročný úrok, ktorý sa v podstate rovná dlžnej istine alebo ju prevyšuje. V čase vystavenia zmenky boli úrokové sadzby uplatňované bankami pri spotrebiteľských a ostatných úveroch pre domácnosť nižšie ako 15 % ročne, ktorú sadzbu dohodnutý zmenkový úrok vo výške 91,25 % ročne viacnásobne prevyšuje, z ktorého dôvodu súd úrokovú doložku na zmenke považoval za neplatnú pre rozpor s dobrými mravmi v zmysle ust. § 39 OZ. Na absolútnu neplatnosť úrokovej doložky na zmenke súd prihliadal ex offo, preto žalobu ohľadom 0,25 % denného zmenkového úroku zo zmenkovej sumy zamietol a žalovanú zaviazal iba na zaplatenie 6 % ročného úroku odo dňa zročnosti zmenky, t.j. v danom prípade odo dňa nasledujúceho po doručení žaloby žalovanej z dôvodu, že žalobca nepredložil dôkaz, kedy pred podaním žaloby sa stala zmenka zročnou. Priznal preto žalobcovi 6 % ročný úrok od 4.12.2013 a nie od dátumu určeného žalobcom v žalobe.

O trovách konania rozhodol v zmysle ust. § 142 ods. 2 O.s.p. a vzhľadom na čiastočný úspech oboch účastníkov konania žiadnemu z nich náhradu trov konania nepriznal.

Proti tomuto rozsudku, a to proti zamietavému výroku (ktorým súd zamietol zmenkový úrok 0,25 % denne zo zmenkovej sumy a ktorým súd zamietol 6 % ročný úrok do dňa doručenia žalobného návrhu žalovanej) ako aj voči výroku o nepriznaní náhrady trov konania v zákonnej lehote podal odvolanie žalobca z dôvodov podľa ust. § 205 ods. 2 písm. b/, § 205 ods. 2 písm. a/ v spojení s ust. § 221 ods. 1 písm. f/ O.s.p. a z dôvodu podľa ust. § 205 ods. 2 písm. f/ O.s.p., teda z dôvodu, že konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci, účastníkovi konania sa postupom súdu odňala možnosť konať pred súdom a rozhodnutie súdu prvého stupňa vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci. Nesúhlasil so záverom súdu, že dohodnutý zmenkový úrok je v rozpore s dobrými mravmi. Poukázal na to, že zmenku vystavila žalovaná, túto dobrovoľne podpísala a išlo o prejav jej slobodnej vôle. Sadzba zmenkového úroku je napísaná na zmenke a bola jej známa v čase vystavenia zmenky. Žalovaná teda mala vedomosť o tom, že sadzba zmenkového úroku predstavuje 0,25 % denne a s takouto sadzbou zmenkového úroku jednoznačne súhlasila. Poukázal ďalej na nespornosť záväzku žalovanej za zmenku zaplatiť. Nespornosť záväzku žalovanej sa pritom nepochybne vzťahuje na celý záväzok obsiahnutý na zmenke, zmenkový úrok nevynímajúc. Záväzok žalovanej zaplatiť aj zmenkový úrok je teda platný a má byť priznaný v súdnom konaní, a to o to viac, že žalovaná žiadne námietky voči uplatnenej zmenke neformulovala. Vzhľadom na tieto skutočnosti a s poukazom na rozhodnutia iných súdov, ktoré priznali žalobcovi nárok v plnom rozsahu, navrhol zmeniť rozsudok tak, že súd návrhu žalobcu v celom rozsahu vyhovie.

K nepriznaniu 6 % ročného úroku zo zmenkovej sumy do 3.12.2013 uviedol, že opísal okolnosti predloženia zmenky na platenie v samotnom návrhu na uplatnenie pohľadávky, a to v bode 8.1 v treťom odseku, pričom zároveň vysvetlil, že „keďže zmenková listina je opatrená doložkou „bez protestu“, indosant nenechal vyššie uvedené skutočnosti zistiť verejnou listinou“. Poukázal na to, že žiadny účastník túto skutočnosť nespochybňoval, teda nejde o spornú skutočnosť.

Žalovaná zostala v odvolacom konaní nečinná.

Žalobca v odvolacom konaní zobral žalobu v časti o zaplatenie zmenkového úroku vo výške 0,19 % denne späť a navrhol konanie v tejto časti zastaviť.

Krajský súd v Košiciach podľa ust. § 208 O.s.p. rozhodol o pripustení čiastočného späťvzatia žaloby ohľadne zmenkového úroku nad 0,06 % denne a v tejto zamietavej časti rozsudok zrušil a konanie zastavil.

Predmetom odvolacieho konania tak zostal zamietavý výrok rozsudku v prevyšujúcej časti, t.j. výrok o zamietnutí zmenkového úroku nad 0,19 % denne a výrok o zamietnutí 6% ročného úroku od 17.5.2010 do 3.12.2013 (ďalej len zamietavý výrok) a súvisiaci výrok o trovách konania.

Krajský súd v Košiciach ako odvolací súd prejednal odvolanie žalobcu ako podané včas oprávnenou osobou proti rozhodnutiu, proti ktorému je prípustné, bez nariadenia pojednávania v zmysle ust. § 214 ods. 2 O.s.p. v rozsahu danom ust. § 212 ods. 1, 3 O.s.p., teda preskúmal rozsudok v napadnutom zamietavom výroku a vo výroku o trovách konania účastníkov, a to z hľadísk uplatnených odvolacích dôvodov (§ 205 ods. 2 písm. a/, b/ a f/ O.s.p.) a dospel k záveru, že odvolaniu žalobcu nie je možné vyhovieť.

Žalobca v odvolaní napáda zamietavý výrok, preto predmetom odvolacieho prieskumu bol iba tento zamietavý výrok (okrem časti, v ktorej došlo k zastaveniu konania) a súvisiaci výrok o trovách konania účastníkov.

V ostatnej časti, t.j. pokiaľ bola žalovaná zaviazaná zaplatiť žalobcovi zmenkovú sumu vo výške 1 008,13 eura spolu so 6 % ročným úrokom odo dňa 4.12.2013 do zaplatenia a zmenkovú odmenu vo výške 1/3 % zmenkovej sumy, teda 3,36 eura rozsudok nadobudol právoplatnosť a nebol predmetom odvolacieho prieskumu.

Rozsudok je v napadnutom výroku o zamietnutí zmenkového úroku 0,19 % denne zo zmenkovej sumy, ako aj vo výroku o zamietnutí 6 % ročného úroku zo zmenkovej sumy do 3.12.2013 vecne správny, preto ho odvolací súd v zmysle ust. § 219 ods. 1 O.s.p. potvrdil.

Rozsudok bol verejne vyhlásený na Krajskom súde v Košiciach dňa 11.5.2016 o 9:15 hod. v pojednávacej miestnosti č. dverí 212/II. poschodie, pričom miesto a čas verejného vyhlásenia rozhodnutia boli zverejnené dňa 6.5.2016 na úradnej tabuli Krajského súdu v Košiciach v zmysle ust. § 156 ods. 1, 3 O.s.p.

Žalobca namieta odvolacie dôvody podľa ust. § 205 ods. 2 písm. a/ v spojení s ust. § 221 ods. 1 písm. f/ O.s.p., podľa ust. § 205 ods. 2 písm. b/ a f/ O.s.p., t.j. v konaní došlo k vadám uvedeným v § 221 ods. 1 O.s.p., konkrétne účastníkovi konania sa postupom súdu odňala možnosť konať pred súdom, konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci (tieto dva odvolacie dôvody navrhovateľ bližšie nekonkretizoval, teda neuviedol, akým postupom súdu mu bola odňatá možnosť konať a neuviedol ani inú vadu konania, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci - poznámka odvolacieho súdu) a rozhodnutie vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci.

Odvolací súd v prejednávanej veci dospel k záveru, že tieto odvolacie dôvody nie sú naplnené.

Súd prvého stupňa na zistený skutkový stav aplikoval ustanovenia správnych právnych predpisov a tieto aj správne vyložil, pričom nebola zistená žiadna vada, ktorá by mala za následok nesprávne rozhodnutie vo veci, preto odvolací súd rozsudok v napadnutej časti ako vecne správny podľa ust. § 219 ods. 1 O.s.p. potvrdil.

Správne, podrobné, presvedčivé a zákonu zodpovedajúce sú aj dôvody rozsudku v napadnutej časti, s ktorými sa odvolací súd v celom rozsahu stotožňuje a na tieto odkazuje (§ 219 ods. 2 O.s.p.).

Odvolací súd sa stotožňuje so záverom súdu prvého stupňa o neplatnosti dojednania zmenkového úroku z dôvodov, ako ich veľmi výstižne uviedol súd prvého stupňa a na ktoré odvolací súd v podrobnostiach odkazuje.

Rovnako sa odvolací súd stotožňuje so záverom súdu o nepreukázaní doby, kedy bola zmenka predložená na platenie (kedy sa stala zročnou), z ktorého dôvodu za predloženie zmenky žalovanej na platenie možno považovať až jej uplatnenie na súde.

Na zdôraznenie správnosti napadnutého rozsudku odvolací súd uvádza nasledovné :

Dňa 20.10.2015 prijalo občianskoprávne kolégium Najvyššieho súdu SR a obchodnoprávne kolégium Najvyššieho súdu SR spoločné stanovisko k postupu súdov nižšieho stupňa vo veciach návrhov s uplatneným právom zo zmenky vo vzťahu k ochrane spotrebiteľa v nasledujúcom znení :

I. Ak navrhovateľ ako dôkaz osvedčenia uplatneného nároku doloží zmenku, platí bez ohľadu na povahu procesného nástroja, ktorý navrhovateľ použil, že:

1. pokiaľ z akýchkoľvek okolností prejednávanej veci vyplynie konajúcemu súdu súvislosť s nekalou povahou či neprípustnosťou uplatneného nároku, je tento ex offo povinný zabezpečiť prieskum nároku v intenciách možnej absolútnej neplatnosti úkonu, v ktorom má nárok základ;
2. pokiaľ súd nevzhľadne žiadnu nekalosť či neprípustnosť predloženého návrhu, súd pristúpi k prieskumu uplatneného nároku v rozmedzí prípadne vznesených námietok zohľadňujúcich ich rozsah a povahu, pri rešpektovaní povinnosti posúdiť prípadnú absolútnu neplatnosť úkonu, ak to z vykonaného dokazovania vyplynie.

II. Ak je vystaviteľom zmenky spotrebiteľ, je možné túto skúmať až po úroveň dohody o vyplňovacom práve, aplikujúc právnu úpravu platnú a účinnú v čase, kedy bola zmenka vystavená.

III. Aj v prípade, že nie sú podané kauzálne námietky vystaviteľom zmenky (bez ohľadu na to, či je spotrebiteľom), ktorý je na strane žalovaného, je možné preskúmať a podľa okolností prípadu posúdiť nárok na uplatnený zmluvný úrok ako nárok uplatnený v rozpore s dobrými mravmi, ak výška uplatneného nároku podľa úvahy súdu takýto exces dosahuje.

Stanovisko je uverejnené v Zbierke stanovísk Najvyššieho súdu a rozhodnutí súdov Slovenskej republiky 8/2015 pod číslom 93.

Z vyššie uvedeného vyplýva, že súd môže aj v prípade, že nie sú podané kauzálne námietky vystaviteľom zmenky preskúmať a posúdiť nárok na uplatnený zmenkový úrok, či tento nie je uplatnený v rozpore s dobrými mravmi vzhľadom na jeho výšku, teda platnosť dohody o zmenkovom úroku súd skúma ex

offo. Súd má teda právo a povinnosť vyhodnotiť, či dohodnutý úrok je primeraný a ak túto podmienku nespĺňa, návrh v časti úroku zamietnuť.

Neplatný je právny úkon, ktorý svojím obsahom alebo účelom odporuje zákonu alebo ho obchádza alebo sa prieči dobrým mravom (§ 39 Občianskeho zákonníka).

Ak sa dôvod neplatnosti vzťahuje len na časť právneho úkonu, je neplatnou len táto časť, pokiaľ z povahy právneho úkonu alebo z jeho obsahu alebo z okolností, za ktorých k nemu došlo, nevyplýva, že túto časť nemožno oddeliť od ostatného obsahu.

Zmenkový úrok rovnako ako úroky dohodnuté pri poskytovaní pôžičky alebo úveru predstavuje odmenu za poskytnuté peňažné prostriedky, preto jeho výška musí zodpovedať danému účelu.

Zmenkový zákon ako osobitný predpis a ani Občiansky zákonník (ďalej len OZ) ako všeobecný predpis nestanovia, do akej výšky je možné dojednať zmenkový úrok, ktorý je teda predmetom voľného zmluvného dojednania medzi účastníkmi zmenkového vzťahu, čo však neznamená, že by sa na túto dohodu nevzťahovalo ust. § 3 ods. 1 OZ, podľa ktorého výkon práv a povinností vyplývajúcich z občianskoprávných vzťahov nesmie byť v rozpore s dobrými mravmi. Neprimerane vysoké úroky vrátane zmenkového úroku dojednané pri peňažnej pôžičke alebo úvere sú všeobecne považované za odporujúce uznávaným pravidlám správania a vzájomným vzťahom medzi ľuďmi a mravným princípom spoločenského poriadku, a teda sú v rozpore s dobrými mravmi. V súlade s dobrými mravmi je len také konanie veriteľa, ktorý sa pri peňažnej pôžičke uspokojí bez ohľadu na to, v akej situácii sa nachádza dlžník, s primeranou výškou odplaty (odmeny) za užívanie požičanej istiny a ktorý svoje voľné peňažné prostriedky mieni zhodnotiť obvyklým spôsobom. Neprimeranou, a preto odporujúcou dobrým mravom je taká výška dohodnutých úrokov, ktorá podstatne presahuje úrokovú mieru v dobe dojednania obvyklú, určenú najmä s prihliadnutím k najvyšším úrokovým sadzbám uplatňovaným bankami pri poskytovaní úverov alebo pôžičiek (viď rozsudok Najvyššieho súdu SR z 26.4.2012 sp.zn. 5 Cdo 26/2011).

Vychádzajúc z vyššie uvedeného odvolací súd sa stotožnil so záverom súdu prvého stupňa, že dohodnutá výška zmenkového úroku 91,25 % ročne podstatne prevyšuje úrokovú mieru obvyklú z praxe peňažných ústavov v čase vystavenia zmenky, t.j. D. Z. XXXX, kedy úrokové sadzby boli nižšie ako 15 % ročne pri spotrebiteľských úveroch a ostatných úveroch pre domácnosti poskytované bankami, z ktorého dôvodu je dohoda o zmenkovom úroku v rozpore s dobrými mravmi, a teda neplatná v zmysle ust. § 39 OZ ako celok.

Dohoda o zmenkovom úroku tvorí nedeliteľný celok a podľa obsahu ju nemožno deliť tak, ako to má na mysli ust. § 41 OZ, a teda určiť za neplatnú len tú časť dohody, ktorú vzhľadom na výšku dohodnutých úrokov považuje súd za neprimeranú a v prevyšujúcej časti priznať zmenkový úrok. Z neplatnej dohody nie je možné priznať žiadne plnenie, a teda ani zmenkový úrok po čiastočnom späťvzatí návrhu vo výške 0,06 % denne zo zmenkovej sumy.

Z vyššie uvedených dôvodov nebolo možné žalobcovi priznať zmenkový úrok v dohodnutej výške 0,25 % denne, teda 91,25 % ročne zo zmenkovej sumy, ale ani v inej výške (0,06 % denne) tak, ako o tom vecne správne rozhodol súd prvého stupňa.

Pokiaľ ide o zaplatenie zákonného úroku 6 % ročne odo dňa zročnosti zmenky v zmysle ust. § 48 ods. 1 zákona č. 191/1950 Sb., žalobca nepreukázal v konaní, kedy bola žalovanej predložená zmenka na platenie, a kedy sa teda stala zročnou. Pokiaľ odkazuje v odvolaní na bod 8.1 tretí odsek návrhu na uplatnenie pohľadávky, kde opísal okolnosti predloženia zmenky, odvolací súd uvádza, že v tomto bode (a ani v iných bodoch návrhu) nie je uvedený údaj, kedy bola zmenka predložená žalovanej k zaplateniu

a uvedené je len všeobecne : "Indosant predložil zmenku k zaplateniu..." bez konkretizácie, kedy a za akých okolností k tomu došlo. Žalobca ani počas konania, a ani v odvolacom konaní nepredložil žiaden dôkaz preukazujúci tú skutočnosť, že zmenka sa stala zročnou XX.X.XXXX, pričom dôkazné bremeno v toto smere bolo na žalobcovi. Správne preto súd ustálil moment predloženia zmenky na platenie žalovanej ako deň, kedy jej bol doručený súdom návrh na uplatnenie pohľadávky (X.XX.XXXX) a následne zročnosť zmenky nasledujúci deň, t.j. X.XX.XXXX, od ktorého priznal žalobcovi 6 % ročný úrok zo zmenkovej sumy. Za obdobie do zročnosti zmenky tento zákonný úrok nepatrí, preto správne súd návrh na zaplatenie zákonného úroku do X.XX.XXXX (vrátane) zamietol.

Pokiaľ žalobca namieta, že zročnosť zmenky nebola spornou skutočnosťou a žalovaná ju nespochybňovala, odvolací súd uvádza, že predmetom prieskumu súdu nepochybne je doba (dĺžka doby), za ktorú patrí zákonný úrok v zmysle ust. § 48 ods. 1 zákona č. 191/1950 Sb., preto dôvodnosť nároku z tohto hľadiska posudzuje súd ex offa, teda bez ohľadu na námietky žalovanej.

Zo všetkých vyššie uvedených dôvodov sú odvolacie námietky žalobcu nedôvodné a nespôsobilé privodiť zmenu rozsudku v napadnutej časti, z ktorých dôvodov odvolací súd rozsudok v napadnutom zamietavom výroku ako vecne správny podľa ust. § 219 ods. 1 O.s.p. potvrdil.

O trovách celého konania bolo rozhodnuté podľa ust. § 224 ods. 1, 2 O.s.p. v spojení s ust. § 142 ods. 2 O.s.p. a § 146 ods. 2 prvej vety O.s.p.

Žalobca bol v konaní úspešný, čo do priznania zmenkovej sumy 1 008,13 eur so 6% ročným úrokom od 4.12.2013 do zaplatenia a zmenkovej odmeny 3,36 eura, neúspešný však bol v časti zmenkového úroku 0,25 % ročne, a to aj v časti, v ktorej došlo k zastaveniu konania (zmenkový úrok 0,19 % denne), keďže zavinil zastavenie konania späťvzatím návrhu, pričom táto suma niekoľkokrát prevyšuje zmenkovú sumu, neúspešný bol aj v časti nepriznania zákonného úroku 6 % ročne zo zmenkovej sumy do 3.12.2013, preto odvolací súd v zmysle ust. § 142 ods. 2 O.s.p. rozhodol, že žiadny z účastníkov nemá právo na náhradu trov konania.

Toto rozhodnutie prijal senát Krajského súdu v Košiciach jednohlasne.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku odvolanie nie je prípustné.